Data publikacji: 30-01-2016

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX KADENCJA

Warszawa, dnia 29 stycznia 2016 r. **Druk nr 82**

KOMISJA NAUKI,
EDUKACJI I SPORTU

Pan
Stanisław KARCZEWSKI
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Na podstawie art. 84 ust. 1 Regulaminu Senatu Komisja Nauki, Edukacji i Sportu wnosi projekt uchwały

z okazji 120 rocznicy urodzin Kazimierza Kuratowskiego – czołowego przedstawiciela Warszawskiej Szkoły Matematycznej.

Do reprezentowania Komisji w dalszych pracach nad tym projektem uchwały upoważniony jest senator Józef Zając.

Przewodniczący Komisji
Nauki, Edukacji i Sportu
(-) Kazimierz Wiatr

projekt

U C H W A Ł A

S E N A T U R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

z dnia

z okazji 120 rocznicy urodzin Kazimierza Kuratowskiego – czołowego przedstawiciela Warszawskiej Szkoły Matematycznej

Kazimierz Kuratowski, wybitny polski matematyk, urodził się 2 lutego 1896 roku w Warszawie. Studiował w Glasgow oraz w Warszawie, gdzie ukończył studia matematyczne na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu Warszawskiego.

Duży wpływ na jego zainteresowania naukowe mieli m.in. Jan Łukasiewicz, profesor filozofii, zajmujący się logiką matematyczną, oraz profesor Wacław Sierpiński, autor wielu prac z zakresu teorii mnogości, topologii, teorii funkcji rzeczywistych i teorii liczb. O jego wybitnych zdolnościach matematycznych świadczy fakt, iż swoją pierwszą pracę naukową pt. *O definicji wielkości* ogłosił na rok przed ukończeniem studiów. Była ona głosem w, słynnej w tamtych czasach, dyskusji naukowej prowadzonej pomiędzy profesorami: Stanisławem Zarembą i Janem Łukasiewiczem.

W 1921 roku uzyskał stopień doktora w oparciu o rozprawę dotyczącą problemów z zakresu topologii, tj. aksjomatyki przestrzeni topologicznych i continuum nieprzywiedlnego. Po habilitacji na podstawie pracy stanowiącej rozwiązanie pewnego zagadnienia z teorii mnogości, w 1921 roku Kuratowski został docentem, a w roku 1923 zastępcą profesora na Uniwersytecie Warszawskim.

W 1927 roku podjął pracę jako profesor Politechniki Lwowskiej, gdzie dwukrotnie był wybierany na stanowisko dziekana Wydziału Ogólnego. We Lwowie współpracował z tak wybitnymi matematykami jak: Stefan Banach oraz Hugon Steinhaus. W 1934 roku powrócił na Uniwersytet Warszawski. Wybuch II Wojny Światowej nie przerwał jego pracy dydaktycznej i naukowej; prowadził wykłady na tajnym uniwersytecie w Warszawie, by już w lutym 1945 roku rozpocząć pracę na nowo otwartym Uniwersytecie Warszawskim. Z uczelnią tą był związany aż do 1965 roku, w którym przeszedł na emeryturę.

Angażował się w działania na rzecz upowszechniania polskiej myśli matematycznej na świecie. Był gorącym propagatorem, wydawanego od 1920 roku, *Fundamenta Mathematicae*,

pisma poświęconego szeroko rozumianej topologii mnogościowej. Formalnie do komitetu redakcyjnego *Fundamentów* wszedł w roku 1928, a od roku 1945 aż do śmierci był jego redaktorem naczelnym. Wokół pisma skupiali się wybitni polscy matematycy, których z czasem zaczęto nazywać Warszawską Szkołą Matematyczną. Wśród nich ważną rolę odegrał Kazimierz Kuratowski, którego większość prac ukazała się we wspomnianym periodyku.

Był inicjatorem powołania nowej serii wydawniczej *Monografie Matematyczne*, poświęconej najnowszym osiągnięciom w dziedzinie matematyki. Pierwsze wydanie ukazało się w Warszawie w 1932 roku.

Jego dorobek naukowy, liczący około 170 oryginalnych prac naukowych, jest poświęcony głównie zagadnieniom z zakresu teorii mnogości, w tym topologii mnogościowej, a ponadto opisowej teorii funkcji rzeczywistych oraz logiki matematycznej. Jednym z ważniejszych efektów jego pracy jest, napisana w języku francuskim, dwutomowa monografia pt. *Topologie*, systematyzująca dorobek naukowy z zakresu topologii mnogościowej.

Był wybitnym pedagogiem. Z wielkim zaangażowaniem oddawał się pracy dydaktycznej, wyszukując jednocześnie studentów o ponadprzeciętnych zdolnościach matematycznych. Jednym z jego wychowanków był Stanisław Ulam – późniejszy współtwórca amerykańskiej bomby termojądrowej.

W swojej aktywności wyróżniał się wielkim talentem organizatorskim w pracy na rzecz odbudowy nauki polskiej oraz szkolnictwa wyższego. Po wojnie uczestniczył w reaktywowaniu Uniwersytetu Warszawskiego oraz działał na rzecz wznowienia polskich wydawnictw matematycznych. Był twórcą, powołanego w 1949 roku, Państwowego Instytutu Matematycznego, przekształconego w 1952 roku w Instytut Matematyczny Polskiej Akademii Nauk. Od początku jego funkcjonowania, aż do przejścia na emeryturę był jego dyrektorem. Z jego inicjatywy, pod koniec 1948 roku, utworzono Grupę Aparatów Matematycznych (GAM), skupiającą konstruktorów pierwszych działających komputerów analogowych i cyfrowych w Polsce.

Kazimierz Kuratowski zmarł nagle 18 czerwca 1980 roku.

W 1997 roku, w uznaniu jego dorobku naukowego, dydaktycznego i organizatorskiego jego nazwiskiem nazwano planetoidę 26205.

Niech 120 rocznica urodzin Kazimierza Kuratowskiego będzie bodźcem do dalszego rozwoju i promowania polskiej nauki i edukacji matematycznej.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

……

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu

…….....